

25. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Saksamaa versus komisjon

(Kohtuasi T-21/10)

(2010/C 100/65)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: J. Möller ja advokaat C. von Donat)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tunnistada tühiseks komisjoni 13. novembri 2009. aasta otsus K(2009) 9049, mis tehti hagejale teatavaks 16. novembri 2009. aasta kirjaga ja millega vähendati komisjoni 7. mai 1997. aasta otsusega K(97) 1123 ja komisjoni 28. detsembri 1999. aasta otsusega K(1999) 4928 tagatud Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) toetust ühtse programmdokumendi eesmärk-2- piirkonnas Saarimaal Saksamaa Liitvabariigis (1997-1999);

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsusega vähendas komisjon ERF-st ühtse programmdokumendi jaoks (1997-1999) eesmärk-2-piirkonnas Saarimaal Saksamaa Liitvabariigis ette nähtud rahalist toetust.

Hagiavalduse põhjendusena esitab hageja viis väidet.

Esiteks heidab hageja ette, et toetusperioodil 1994-1999, mille kehtivusalasse jääb ühtne programmdokument, puudus igasugune õiguslik alus finantskorrektsioonide kindla määraga määratlemiseks ja ekstrapolatsiooniks.

Teiseks väidab hageja, et rikutud on määruse (EMÜ) nr 4253/88 (¹) artikli 24 lõiget 2, sest puudusid toetuse vähendamise eeldused. Ta rõhutab siinkohal, et komisjon ei pööranud tähelepanu mõistele „eiramine”. Lisaks eeldas komisjon süstemaatiliste vigade olemasolu, kui ei tuvastanud, et struktuurifondi haldamisega tegelevad siseriiklikud ametiasutused oleksid rikkunud neile määruse nr 4253/88 artiklist 23 tulenevaid kohustusi. Eeldus, et tegemist on süstemaatiliste vigadega halda-

misel ja järelevalvel, põhineb hageja arvates faktiliste asjaolude vääril kindlakstegemisel. Ta leiab ka, et olulisi asjaolusid on ebaõigesti tuvastatud ja hinnatud.

Alternatiivselt esitab hageja kolmanda väitena selle, et vaidlustatud otsusega tehtud vähendamised ei ole proportsionaalsed. Sellega seoses leiab ta, et komisjon ei ole kasutanud talle määruse nr 4253/88 artikli 24 lõikest 2 tulenevat kaalutusõigust. Lisaks ületavad kasutatud kindla määraga korrektsioonid ühenduse eelarvele (potentsiaalselt) tekkivat kahju. Ka on hageja seisukohal, et puuduste ekstrapoleerimine ei ole proportsionaalne, sest spetsiifilisi vigasid ei ole võimalik üle kanda ebaühtlasele põhitervikule.

Neljandas väites leiab hageja, et rikutud on olulisi vorminõudeid. Siinkohal heidetakse ette vaidlustatud otsuse puudulikkude põhjendamist ning kostja käitumist toetusperioodi lõpetamise menetluses. Hageja leiab, et vaidlustatud otsusest ei nähtu, kuidas tuletati ja põhjendati kasutatud kindla määraga määratlemist. Lisaks muutis komisjon ilma uut kontrolli läbi viimata kohapeal kontrolli läbiviinud kontrollija tuvastusi ning ei arvestanud Saksamaa ametiasutuste esile toodud asjaolusid või võttis neid üksnes puudulikult arvesse.

Lõpetuseks leiab hageja viiendas väites, et kostja rikkus partnerluse põhimõtet, kuna ta hoolimata esmalt kindlaks tehtud haldus- ja järelevalvesüsteemide tõhususe tuvastamisest viitab vaidlustatud otsuses süstemaatilistele haldus- ja järelevalvesüsteemi puudustele.

(¹) Nõukogu 19. detsembri 1988. aasta määrus (EMÜ) nr 4253/88, milles nähakse ette sätteid määruse (EMÜ) nr 2052/88 rakendamiseks seoses struktuurifondide tegevuse kooskõlastamisega teiste struktuurifondidega ning Euroopa Investeerimispanka ja muude olemasolevate rahastamisvahendite tegevusega (EÜT L 374, lk 1).

25. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Esprit International versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Marc O'Polo International (Püksitaskule kantud „e” tähe kujutis)

(Kohtuasi T-22/10)

(2010/C 100/66)

Hagiavaldus esitati saksa keeles.

Pooled

Hageja: Esprit International LP (New York, Ühendriigid) (esindajad: advokaat M. Treis)